

РЕШЕНИЕ

№ 7646

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8565** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на В. Н. П. от [населено място] срещу съдебно решение без дата по НАХД № 13231/2012г., разгледано в открито съдебно заседание на 06.03.2013г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НК, 97 състав, с което се потвърждава изцяло Наказателно постановление № 28174/15.06.2012г. на началника АНД отдел Пътна Полиция - СДВР, с което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ на жалбоподателя В. Н. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 315, ал. 1, пред. 2 от КЗ.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон, тъй като неправилно СРС е приел, че задължаващата норма, която е нарушена е тази на чл. 315 ал. 1 от КЗ. Твърди, че нарушената правна норма е тази на чл. 259 ал. 1 от КЗ и след като е посочена неправилно като нарушена нормата на чл. 315 ал. 1 от КЗ, то оспореното пред първата инстанция НП е незаконосъобразно и след като не го е отмени СРС е постановил оспореното решение в противоречие със закона. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП.

Ответникът по касацията, редовно призован, не изпраща представител и не изразява

становище по жалбата.

Представителят на СГП – прокурор Никова, изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства, съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че е извършено вмененото на жалбоподателя нарушение, а именно, че на 26.05.2012г. около 01,45 часа касаторът е управлявал лек автомобил „Фолксваген” с държавен рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от бул. Ц. Освободител към [улица]без сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност”, актуална към момента на проверката. Приел е, че за така установеното нарушение му е наложена законосъобразно предвидената в закона санкция на нейния минимум. Установил е, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. За да направи този извод, първоинстанционният съд е събрал всички предвидени в закона доказателства, включително гласни – разпита на свидетеля С. – актосъставител.

Оспореното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно, поставено при правилно приложение на материалния закон, по съображения, изложени по-долу. Съгласно разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ се наказва с глоба от 400 до 600 лева: „Лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка по чл. 249, т. 1 или 2 КЗ или което управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите”. Видно от цитираната разпоредба, санкцията по чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ се налага не само и единствено на лица, които не са изпълнили задължението си да сключат договор за задължителна застраховка, в конкретния случай „Гражданска отговорност”, но и на лица, които управляват МПС, за което няма сключена и действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност”. В конкретния казус, вмененото на жалбоподателя нарушение е по втората хипотеза на чл. 315, ал. 1 КЗ, а именно, че е управлявал МПС, за което няма сключена валидна и действаща застраховка „Гражданска отговорност”. Това се установява и от представена по делото справка от Гаранционния фонд, от която е видно, че за МПС управлявано от касатора не е имало сключена застраховка към 26.05.2012г. към 01,45 часа, когато е извършено и нарушението. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че по делото безспорно е доказано и извършено вмененото на наказаното лице нарушение, а именно че е управлявал МПС, за което няма сключен и действал договор за застраховка „Гражданска отговорност”, което изпълва състава на нарушението по чл. 315 ал. 1 т. 1.

Доколкото съставомерното деяние по чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ е въобще липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност” или управляването на МПС, във връзка с чието притежание и използване няма действаща застраховка „Гражданска отговорност”, а от събраните по делото доказателства се установява, че в конкретния случай към момента на установяване на нарушението 26.05.2012г., 01,45

часа действително няма действаща застраховка „Гражданска отговорност“, настоящият състав намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Неоснователно е възражението на касатора за това, че вмененото му нарушение е следвало да се подведе под нормата на чл. 259 ал. 1 от КЗ. Посочената разпоредба определя кръга от лицата, които са задължени да сключат договор за застраховка „Гражданска отговорност“. Безспорно наказаното лице не е от този кръг. Но нормата на чл. 315 от КЗ вменява в задължение на всички лица, които управляват МПС да пристъпят към управлението само след като са проверили дали по отношение на МПС, което ще управляват е налице сключена застраховка. Субект на нарушението по чл. 315 ал. 1 пред. 2 от КЗ е всяко лице, което управлява МПС, а задължението по чл. 259 ал. 1 от КЗ за сключване на застраховката, което е в тежест преди всичко за собственика, е неотнормимо към състава на нарушението по чл. 315 ал. 1 пред. 2 от КЗ. Във връзка с изложеното дотук, Административен съд София – град, VIII КС, счита съдебно решение без дата по НАХД № 13231/2012г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НК, 97 състав за правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение без дата по НАХД № 13231/2012г., разгледано в открито съдебно заседание на 06.03.2013г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НК, 97 състав, с което се потвърждава изцяло Наказателно постановление № 28174/15.06.2012г. на началника АНД отдел Пътна Полиция - СДВР, с което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 КЗ на жалбоподателя В. Н. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева, за нарушение на чл. 315, ал. 1, пред. 2 от КЗ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.